

เรื่อง ม้า! ม้า!

โดย

เชอ ว่องส่งสาร สต.บ., Dip. Bact.

กองวิชาการ กรมปศุสัตว์

พูดถึงสัตว์แล้ว เห็นจะไม่มีสัตว์ใดที่มีราคาค่างวดเท่าม้า เคยกล่าวกันถึงราคาสัตว์ต่าง ๆ มากมาย ราคาก็อย่างนั้นแหละ แรกซึ่งหายากใช้ประโยชน์ในทางยาได้ก็ราคาเรือนแสนเท่านั้น ปลาวาฬตัวใหญ่ลงทุน ลงแรงตามล่าด้วยอุปกรณ์อันทันสมัยก็มีค่าตัวละไม่ถึงล้าน ช้างเล่า ช้างที่ฝึกทำงานได้ดีก็ราคาเพียงแสน ส่วนม้าซึ่งราคามากกว่า

เห็นจะเป็นเพราะม้าได้ถูกนำมาใช้ในกิจการต่างๆ ในกองทัพซึ่งเป็นหน่วยเคลื่อนที่ไต่เร็ว ทหารม้าซึ่งขึ้นชื่อในการยุทธในอดีต ม้าเป็นพาหนะของนักรบ เช่น ม้าเชกเทอาของลิโป้ ม้าสี่หมอกของขุนแผน ในสมัยหลังๆ นอกจากจะใช้ม้าในราชการทหารแล้ว ยามปกติก็ได้ใช้ม้าสำหรับเป็นกีฬา คือใช้แข่งกันเรียกกีฬาแข่งม้า เป็นกีฬาพระราชทาน ทั้งนี้เริ่มต้นจากประเทศอังกฤษ ซึ่งมีสนามแข่งม้า และพระราชกฤษฎีกาทอกพระเนตร พระราชาของอังกฤษทรงโปรดม้าถึงกับมีคอกม้าของพระองค์เอง ผู้ฝึกม้าก็ดี ผู้ขี่ม้าแข่งก็ดีมีโอกาสดำเนินยศถาบรรดาศักดิ์ตามไปด้วย

ผู้ขี่ม้าแข่ง (จ็อกกี้) ก็ได้รับบรรดาศักดิ์ เป็นอัศวินได้คือได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้น Knight ซึ่งจะได้รับสมญาว่าเป็นท่านเซอร์

GORDON RICHARD ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ Knight of British Empire ปี 2495 ได้รับสถาปนาเป็น Sir GORDON

ร.อ. Boyd Rochfort ผู้ฝึกม้าของพระเจ้ากรุงอังกฤษ สมัยพระเจ้าจอร์จที่ 6 และสมเด็จพระนางเจ้าอาลิซาเบธ ได้ฝึกม้าเข้าแข่งได้ชนะที่ 1 สมัยพระเจ้าจอร์จ

ที่ 6 รวม 57 ครั้ง สมัยพระนางเจ้าอลิซาเบธ 136 ครั้ง ในปีพ.ศ. 2510 ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ Knight Commander of the Royal Victoria Order ได้รับสถาปนาเป็นท่านเซอร์

พระเจ้ากรุงอังกฤษทรงโปรดกีฬาม้าแข่ง ทรงมีคอกม้าแข่งของพระองค์ สมเด็จพระนางเจ้าอลิซาเบธ ทรงมีม้าแข่งที่มีชื่อและได้รับรางวัลชนิดถ้วยคาร์บี เมื่อปีพระนางเสด็จขึ้นครองราชในปี 2495 ม้าของพระองค์คือ Aureole ในก้านประชาชนก็มีผู้สนใจกีฬาม้าแข่งอยู่เป็นอันมาก ค่าของม้าจึงสูงขึ้นมากกว่าค่าของสัตว์ชนิดอื่น ในประเทศไอร์แลนด์มีคอกผสมม้าเป็นจำนวนมาก พวกเศรษฐีต่างประเทศจะมาลงทุนเรื่องม้าที่นั่น คอกผสมม้าที่มีชื่อก็ได้แก่คอกของ อากาซัน ประมุขทางศาสนา ทุกปีจะมีการประมูลขายลูกม้าผสมจากพ่อพันธุ์ดี ๆ ซึ่งมีอายุประมาณ 2 ขวบ เพื่อใช้แข่ง จะเห็นได้จากสถิติการประมูลขายปีนี้ซึ่งขายเมื่อวันจันทร์ที่ 12 ต.ค. 13 มีม้าขายรวม 408 ชุด คู่ด้วยกันมีมูลค่าถึง 4,479,448 ดอลลาร์ อเมริกัน หรือประมาณ 90 ล้านบาท ซึ่งมากกว่าปีที่แล้วที่ขาย 365 ชุด เป็นเงิน 3,909,638 ดอลลาร์อเมริกัน ประมาณ 80 ล้านบาทเท่านั้น ในปีนี้ก็มีลูกม้าตัวเมียชื่อ Cambriene ซึ่งขายได้ราคาถึง 163,800 ดอลลาร์อเมริกันประมาณ 3 ล้านบาทกว่าบาท ผู้ที่ซื้อม้ามากคือชาวอังกฤษชื่อนาย David Robinson ซื้อม้า 14 ตัว มูลค่า 326,762 ดอลลาร์ประมาณ 6 ล้านบาทกว่าบาท นี้ก็เป็นราคาลูกม้าที่ยังไม่ได้เข้าแข่งเลย

ส่วนม้าที่เข้าแข่งแล้วชนะรางวัลใหญ่ ๆ ซึ่งมีอยู่หลายรางวัล และแข่งตามที่ต่าง ๆ แต่ละรางวัลจะมีมูลค่าไม่น้อยกว่า 500,000 บาท สำหรับม้าชนะที่ 1 เช่นรางวัลคาร์บีของอังกฤษ รางวัล Dewhurst stakes รางวัล Prix de t'Arc de Triomphe ของฝรั่งเศส ยิ่งมีราคามาก

ม้าตัวหนึ่งของอากาซัน ชื่อ Tulyar ขายให้สถานีพ่อม้าของไอร์แลนด์ เมื่อปี พ.ศ. 2494 มูลค่า 18 ล้านบาท ม้าตัวนี้ชนะที่ 1 ในการแข่งติดต่อกัน 7 ครั้ง และปีนี้เองม้าชื่อ Nijensky ขายได้ถึง 90 ล้านบาท เมื่อเดือนกันยายน 2513 ม้าเคยเป็นที่สนใจมากในภาคตะวันตก โดยเฉพาะอังกฤษ ปัจจุบันประเทศตะวันออกเริ่ม

สนใจ จะเห็นได้จากญี่ปุ่นเริ่มซื้อพ้อม้าราคาแพงบ้างแล้วโดยได้ซื้อพ้อม้าอายุ 14 ปี ชื่อ Saint Crespin 111 ซึ่งเคยชนะรางวัลใหญ่ 2 ครั้ง เป็นมูลค่า 8,000,000 บาท ซึ่งต่อไปญี่ปุ่นก็คงจะมีลูกม้าดี ๆ บ้าง

ประเทศไทย เคยสั่งพ้อม้าอาหารับจากอังกฤษเมื่อก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 ราคาเพียง 3 แสนบาทเท่านั้น เป็นของสถานีพ้อม้า ดูเหมือนให้ชื่อไทยว่า ราชบุตนาะ การผสมม้าก็เริ่มแพร่หลายขึ้น ปัจจุบันมีการผสมม้าขายกันบ้างโดยซื้อพ้อม้ามาเองเช่น ฟาร์มสวนจิตร ปากช่อง ฟาร์มกำนันจุล เพ็ชรบูรณ์ เป็นต้น

ที่ภาคอีสานมีราษฎรเลี้ยงม้าแม่ แล้วนำมาผสมกับพ้อม้าของทางราชการ บ้าง พ้อม้าของเอกชนบ้าง ซึ่งจะเสียค่าผสมถึง 3000 บาทก็มี พ้อม้าชื่อพระรามซึ่งให้ลูกดีชนะถ้วยคาร์บี้หลายตัว ค่าผสมเมื่อเสร็จสงครามครั้งที่ 2 ใหม่ ๆ ครั้งละ 500 บาท การเลี้ยงม้าแข่งก็เป็นอาชีพได้อย่างหนึ่งเหมือนกัน.